

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 70/2023-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JUDr. Marekom Hroudou, advokátom, Krmanova 16, Košice, proti rozhodnutiu Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií č. P/172/22/K z 10. novembra 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 11. novembra 2023 domáha zrušenia rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) č. P/172/22/K z 10. novembra 2022 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), avšak bez označenia konkrétnych základných práv a slobôd zaručených Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) alebo medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodnou zmluvou, na ktorej vykonanie nie je potrebný zákon, a medzinárodnou zmluvou, ktorá priamo zakladá práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ktoré mal výbor porušiť. Okrem toho žiada priznať náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Ústavnej sťažnosti predchádzal návrh navrhovateľa (teraz sťažovateľa) doručенý ústavnému súdu 17. júna 2021, ktorým sa domáhal ústavného prieskumu rozhodnutia výboru č. VP/387/20/K z 10. marca 2021, ktorým mu pre porušenie čl. 5 ods. 3 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavný zákon č. 357/2004 Z. z.“) uložil pokutu v sume 17 739,48 eur. Ústavný súd nálezom č. k. I. ÚS 331/2021-28 z 9. novembra 2021 rozhodol tak, že rozhodnutie

výboru zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pretože dospel k záveru, že pokuta nebola vypočítaná a uložená v súlade s ústavným zákonom.

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uvádza, že výbor následne rozhodol ešte raz, a to rozhodnutím č. VP/387/20/K/ÚS z 26. januára 2022, ktorým mu uložil pokutu v sume 6 552 eur. Uvedené rozhodnutie výboru bolo sťažovateľovi doručené 17. apríla 2022, avšak jeho ústavného prieskumu sa sťažovateľ nedomáhal.

4. Sťažovateľ vzhľadom na záver nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 331/2021-28 z 9. novembra 2021, že pokuta nebola vypočítaná a uložená v súlade s ústavným zákonom, podal výboru, ktorý považuje za orgán verejnej správy, návrh na obnovu konania podľa § 62 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), pretože zastával názor, že v jeho veci vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania.

5. Výbor mal napadnutým rozhodnutím (č. P/172/22/K z 10. novembra 2022) návrh na obnovu konania zamietnuť v celom rozsahu, pretože existenciu dôvodov na obnovu konania nezistil. Uvedené rozhodnutie výboru malo byť sťažovateľovi doručené 13. decembra 2022, avšak jeho kópiu k ústavnej sťažnosti nepripojil.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Sťažovateľ v odôvodnení ústavnej sťažnosti len stručne tvrdí, že napadnuté rozhodnutie výboru „a) nie je v súlade s ústavou alebo príslušnými právnymi predpismi vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov, b) príslušný orgán verejnej moci nedostatočne alebo nesprávne zistil skutkový stav“.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Konanie pred ústavným súdom upravujú ustanovenia § 32 až § 241 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), t. j. jeho piata časť. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak (§ 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. To znamená, že ešte pred tým, ako sa ústavný súd môže začať zaoberať materiálnou stránkou veci, je vždy povinný preskúmať formálne (procesné) náležitosti návrhu na začatie konania. Z toho vyplýva, že iba v prípade, ak návrh na začatie konania spĺňa všetky zákonom ustanovené formálne náležitosti a predpoklady, môže sa ním ústavný súd zaoberať aj z hľadiska jeho vecnej stránky (m. m. I. ÚS 187/2012, III. ÚS 349/2015, I. ÚS 106/2020).

8. Ústavný súd konštatuje, že už z nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 331/2021-28 z 9. novembra 2021 (bod 2) je sťažovateľovi známe, že konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia

rozporu záujmov je konaním *sui generis* upraveným ústavným zákonom č. 357/2004 Z. z., v rámci ktorého oprávnený orgán v konečnom dôsledku rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach verejných funkcionárov vyplývajúcich verejným funkcionárom predovšetkým z čl. 4 až čl. 8 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. (III. ÚS 229/2017, II. ÚS 315/2018).

9. Podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. dotknutý verejný funkcionár môže podať návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru na ústavný súd v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa odseku 1, ktorým bola vyslovená strata verejnej funkcie, alebo do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 10, ktorým bolo rozhodnuté o pokute voči verejnemu funkcionárovi. Podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru má odkladný účinok. Ústavný súd rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia. Konanie o preskúmaní takéhoto rozhodnutia pred ústavným súdom upravujú ustanovenia zákona. Rozhodnutie ústavného súdu je konečné okrem rozhodnutia podľa čl. 12 ods. 2.

10. Ústavný súd nedisponuje právomocou preskúmať rozhodnutia výboru o návrhoch navrhovateľov na obnovu konania podľa § 62 správneho poriadku.

11. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 2 Správneho súdneho poriadku).

12. Ak zákon podmieňuje prípustnosť ústavnej sťažnosti vyčerpaním opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon poskytuje sťažovateľovi na ochranu jeho práva, tak o to viac je podmienkou prípustnosti sťažnosti uplatňovanie práva, ktorého porušenie sťažovateľ namieta, riadnym, zákonom predpísaným spôsobom (m. m. III. ÚS 1/04). Iba za predpokladu, že sťažovateľ vyčerpá všetky mu dostupné právne prostriedky súdnej a inej právnej ochrany svojho základného práva alebo slobody a pri ich uplatnení nie je úspešný, môže sa uchádzať o ochranu tohto základného práva alebo slobody sťažnosťou podanou ústavnému súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (m. m. IV. ÚS 193/2010, I. ÚS 178/2011, IV. ÚS 453/2011, III. ÚS 703/2017, IV. ÚS 158/2018). Vyčerpanie všetkých opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných právnych predpisov, neznamená samotné podanie oprávnenou osobou, ale až rozhodnutie o ňom príslušným orgánom (m. m. IV. ÚS 177/05, IV. ÚS 180/2010). Podmienka vyčerpania právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi priznáva na ochranu jeho základných práv a slobôd, sa nevyžaduje, ak sťažovateľ preukáže, že tieto právne prostriedky nevyčerpal z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Dôvody hodné osobitného zreteľa musí preukázať sťažovateľ (I. ÚS 33/03).

13. V danom prípade je evidentné, že sťažovateľ zmeškal lehotu na podanie návrhu ústavnému súdu týkajúceho sa prieskumu rozhodnutia výboru č. VP/387/20/K/ÚS z 26. januára 2022, ktorým mu uložil pokutu v sume 6 552 eur (body 9 a 3) a svoje pochybenie sa snaží obísť prostredníctvom ústavnej sťažnosti, ktorá nespĺňa ani len všeobecné a osobitné náležitosti návrhu na začatie konania podľa § 43 ods. 1, § 123 ods. 1 písm. c) a d) a § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

14. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde, keďže na jej prerokovanie nemá právomoc, ako aj podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 2. februára 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu